

1976 Okt 29 ILO Genève

X1333 Konvensjon 147 om minstestandard for handelsskip.

Convention no. 147 concerning minimum standards in merchant ships.

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the
International Labour Office and having met in its Sixty-second Session
on 13 October 1976, and

Recalling the provisions of the Seafarers' Engagement (Foreign
Vessels) Recommendation, 1958, and of the Social Conditions and Safety
(Seafarers) Recommendation, 1958, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard
to substandard vessels, particularly those registered under flags of con-
venience, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Konvensjon nr. 147 om minstestandarder for handelsskip.

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse
som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammen-
kalt i Genève, og har trådt sammen til sin 62. sesjon den 13. oktober
1976, og

som minner om reglene i Rekommandasjon nr. 107 om forhyring
av sjøfolk på skip som er registrert i utlandet, 1958 og Rekommanda-
sjon nr. 108 om sosiale forhold og sikkerhet for sjøfolk, 1958, og

som har besluttet å vedta visse framlegg om skip som ikke fyller
kravene til vedtatte normer, særlig skip som er registrert under be-
kvemmelighetsflagg, punkt 5 på konferansens dagsorden, og

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-ninth day of October of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Convention, which may be cited as the Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976:

Article 1.

1. Except as otherwise provided in this Article, this Convention applies to every seagoing ship, whether publicly or privately owned, which is engaged in the transport of cargo or passengers for the purpose of trade or is employed for any other commercial purpose.

2. National laws or regulations shall determine when ships are to be regarded as seagoing ships for the purpose of this Convention.

3. This Convention applies to sea-going tugs.

4. This Convention does not apply to —

- (a) ships primarily propelled by sail, whether or not they are fitted with auxiliary engines;
- (b) ships engaged in fishing or in whaling or in similar pursuits;
- (c) small vessels and vessels such as oil rigs and drilling platforms when not engaged in navigation, the decision as to which vessels are covered by this subparagraph to be taken by the competent authority in each country in consultation with the most representative organisations of shipowners and seafarers.

5. Nothing in this Convention shall be deemed to extend the scope of the Conventions referred to in the Appendix to this Convention or of the provisions contained therein.

Article 2.

Each Member which ratifies this Convention undertakes —

(a) to have laws or regulations laying down, for ships registered in its territory —

- (i) safety standards, including standards of competency, hours of work and manning, so as to ensure the safety of life on board ship;
- (ii) appropriate social security measures; and
- (iii) shipboard conditions of employment and shipboard living arrangements, in so far as these, in the opinion of the Member, are not covered by collective agreements or laid down by competent courts in a manner equally binding on the shipowners and seafarers concerned;

and to satisfy itself that the provisions of such laws and regulations are substantially equivalent to the Conventions or Articles of Conventions referred to in the Appendix to this Convention, in so far as the Member is not otherwise bound to give effect to the Conventions in question;

(b) to exercise effective jurisdiction or control over ships which are registered in its territory in respect of —

- (i) safety standards, including standards of competency, hours of work and manning, prescribed by national laws or regulations;
- (ii) social security measures prescribed by national laws or regulations;
- (iii) shipboard conditions of employment and shipboard living arrangements prescribed by national laws or regulations, or laid down by competent courts in a manner equally binding on the shipowners and seafarers concerned;

(c) to satisfy itself that measures for the effective control of other shipboard conditions of employment and living arrangements, where it has no effective jurisdiction, are agreed between shipowners or their organisations and seafarers' organisations constituted in accordance with the substantive provisions of the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, and the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949;

(d) to ensure that —

- (i) adequate procedures — subject to over-all supervision by the competent authority, after tripartite consultation amongst that authority and the representative organisations of shipowners and seafarers where appropriate — exist for the engagement of seafarers on ships registered in its territory and for the investigation of complaints arising in that connection;
- (ii) adequate procedures — subject to over-all supervision by the competent authority, after tripartite consultation amongst that authority and the representative organisations of shipowners and seafarers where appropriate — exist for the investigation of any complaint made in connection with and, if possible, at the time of the engagement in its territory of seafarers of its own nationality on ships registered in a foreign country, and that such complaint as well as any complaint made in connection with and, if possible, at the time of the engagement in its territory of foreign seafarers on ships registered in a foreign country, is promptly reported by its competent authority to the competent authority of the country

som har bestemt at disse framlegg skal gis form av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag, 29. oktober 1976 følgende konvensjon som kan kalles Konvensjonen om minstestandarder for handelsskip, 1976:

Artikkel 1.

1. Når ikke annet er bestemt i denne artikkel, gjelder denne konvensjon alle sjøgående skip, enten de er i offentlig eller privat eie, som brukes til transport av gods eller passasjerer i ervervsøyemed eller til annet kommersielt formål.

2. Nasjonale lover eller forskrifter skal avgjøre når et skip anses som sjøgående i denne konvensjons forstand.

3. Denne konvensjon gjelder sjøgående slepebåter.

4. Denne konvensjon gjelder ikke —

- a) skip som hovedsaklig drives med seil, uansett om de har hjelpe-motor eller ikke,
- b) skip som brukes til fiske, hvalfangst eller liknende virksomhet,
- c) små fartøyer og fartøyer som boreplattformer når de ikke brukes til sjøfart, idet bestemmelse om hvilke fartøyer som omfattes av dette underpunkt, tas av vedkommende myndighet i hvert land i samråd med de mest representative reder- og sjømannsorganisasjoner.

5. Ingen regel i denne konvensjon skal anses for å utvide rekkevidden av de konvensjoner som er nevnt i tillegg til denne konvensjon eller av de regler som disse konvensjoner inneholder.

Artikkel 2.

Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon påtar seg — a) å ha lover eller forskrifter som fastsetter for skip som er registrert i dens territorium:

- (i) sikkerhetsstandarder, herunder standarder for kvalifikasjoner for mannskap og for arbeidstid og bemanning, med sikte på å trygge menneskelig ombord på skip,
- (ii) passende ordninger for sosial trygd,
- (iii) sysselsettingsvilkår ombord på skip og levevilkårene der, i den utstrekning de, etter vedkommende medlemsstats oppfatning ikke omfattes av tariffavtaler eller domstolsavgjørelser på en måte som i samme grad er bindende både for vedkommende redere og sjøfolk,

og forvisse seg om at reglene i slike lover og forskrifter i det vesentlige er likeverdige med de konvensjoner, eller artikler i konvensjoner som det er vist til i tillegg til denne konvensjon, for så vidt som medlemsstaten ikke på annen måte er forpliktet til å sette i verk vedkommende konvensjon.

b) å utøve effektiv jurisdiksjon eller kontroll over skip som er registrert på dens territorium når det gjelder —

- (i) sikkerhetsstandarder, herunder standarder for kvalifikasjoner, arbeidstid, og bemanning i samsvar med nasjonale lover eller forskrifter,
- (ii) ordninger for sosial trygd i samsvar med nasjonale lover eller forskrifter,
- (iii) sysselsettingsvilkår ombord på skip og levevilkårene der i samsvar med nasjonale lover og forskrifter, eller er fastsatt av domstoler på en måte som i samme grad er bindende både for vedkommende redere og sjøfolk,

c) å forvisse seg om at tiltak for effektiv kontroll med andre sysselsettingsvilkår ombord på skip og levevilkår på områder der medlemsstaten ikke har noen effektiv jurisdiksjon, blir avtalt mellom redere eller deres organisasjoner og sjømannsorganisasjoner som er opprettet i samsvar med de materielle regler i Konvensjon om foreningsfrihet og vern av organisasjonsretten, 1948, og i Konvensjon om gjennomføring av prinsipper for organisasjonsretten og retten til å føre kollektive forhandlinger, 1949,

d) å påse —

- (i) at det finnes hensiktsmessige ordninger — som er gjenstand for generell kontroll av vedkommende myndighet etter treparts-rådslagning mellom denne myndighet og representative reder- og sjømannsorganisasjoner, der det passer — for forhyring av sjøfolk på skip som er registrert på vedkommende medlemsstats territorium og for å undersøke klager som framsettes i denne sammenheng,
- (ii) at det finnes hensiktsmessige ordninger — som er gjenstand for generell kontroll av vedkommende myndighet etter treparts-rådslagninger mellom denne myndighet og representative reder- og sjømannsorganisasjoner, der det passer — for å undersøke alle klager som er framsatt i forbindelse med forhyring og, om mulig, på den tid da forhyringen fant sted på vedkommende medlemsstats territorium, av sjøfolk av deres egen nasjonalitet, på skip som er registrert i et fremmed land. Videre skal det påses at slike klager, og andre klager som er framsatt i forbindelse med forhyring og, om mulig, på den tid da forhyringen fant sted på vedkommende medlemsstats territorium, av fremmede lands sjøfolk

in which the ship is registered, with a copy to the Director-General of the International Labour Office;

(e) to ensure that seafarers employed on ships registered in its territory are properly qualified or trained for the duties for which they are engaged, due regard being had to the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970;

(f) to verify by inspection or other appropriate means that ships registered in its territory comply with applicable international labour Conventions in force which it has ratified, with the laws and regulations required by subparagraph (a) of this Article and, as may be appropriate under national law, with applicable collective agreements;

(g) to hold an official inquiry into any serious marine casualty involving ships registered in its territory, particularly those involving injury and/or loss of life, the final report of such inquiry normally to be made public.

Article 3.

Any member which has ratified this Convention shall, in so far as practicable, advise its nationals on the possible problems of signing on a ship registered in a State which has not ratified the Convention, until it is satisfied that standards equivalent to those fixed by this Convention are being applied. Measures taken by the ratifying State to this effect shall not be in contradiction with the principle of free movement of workers stipulated by the treaties to which the two States concerned may be parties.

Article 4.

1. If a Member which has ratified this Convention and in whose port a ship calls in the normal course of its business or for operational reasons receives a complaint or obtains evidence that the ship does not conform to the standards of this Convention, after it has come into force, it may prepare a report addressed to the government of the country in which the ship is registered, with a copy to the Director-General of the International Labour Office, and may take measures necessary to rectify any conditions on board which are clearly hazardous to safety or health.

2. In taking such measures, the Member shall forthwith notify the nearest maritime, consular or diplomatic representative of the flag State and shall, if possible, have such representative present. It shall not unreasonably detain or delay the ship.

3. For the purpose of this Article, «complaint» means information submitted by a member of the crew, a professional body, an association, a trade union or, generally, any person with an interest in the safety of the ship, including an interest in safety or health hazards to its crew.

Article 5.

1. This Convention is open to the ratification of Members which —

- (a) are parties to the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1960, or the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974, or any Convention subsequently revising these Conventions; and
- (b) are parties to the International Convention on Load Lines, 1966, or any Convention subsequently revising that Convention; and
- (c) are parties to, or have implemented the provisions of, the Regulations for Preventing Collisions at Sea of 1960, or the Convention on the International Regulations for Preventing Collisions at Sea, 1972, or any Convention subsequently revising these international instruments.

2. This Convention is further open to the ratification of any Member which, on ratification is made subject by paragraph 1 of this Article and which are not yet satisfied.

3. The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 6.

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which there have been registered ratifications by at least ten Members with a total share in world shipping gross tonnage of 25 per cent.

på skip som er registrert i et fremmed land, uten opphold blir oversendt av vedkommende myndighet i forhøringslandet til vedkommende myndighet i det land der skipet er registrert, med kopi til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå.

e) å påse at sjøfolk som er registrert i deres territorium, har passende kvalifikasjoner eller opplæring for de arbeidsoppgaver som de er forhyrt for, idet det tas omsyn til Rekommandasjonen om yrkesopplæring for sjøfolk, 1970,

f) å kontrollere ved inspeksjoner eller på annen hensiktsmessig måte at skip som er registrert i vedkommende medlemsstats territorium, fyller kravene i vedkommende internasjonale arbeidskonvensjoner som er i kraft og som den har ratifisert, i lover og forskrifter som kreves i underpunkt a) i denne artikkel, og i vedkommende tariffavtaler i den utstrekning det er forenlig med nasjonal lovgivning,

g) å holde en offentlig undersøkelse av enhver alvorlig sjøulykke der skip som er registrert i vedkommende medlemsstats territorium, er innblandet, især ulykker som har kostet menneskelig og/eller voldt skade på person, idet sluttrapporten om slike undersøkelser normalt skal offentliggjøres.

Artikkel 3.

Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, skal, såvidt mulig, velle sine statsborgere om mulige problemer ved forhyring på skip registrert i en stat som ikke har ratifisert konvensjonen, før det er brakt på det rene at skipet har en standard som er likeverdig med den som er fastsatt i denne konvensjon. Tiltak som den ratifiserende stat setter i verk for dette formål, skal ikke være i strid med prinsippet om arbeidstakernes frie bevegelighet som er fastsatt i traktater, som vedkommende to stater måtte være tilsluttet.

Artikkel 4.

1. Dersom en medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, far anløp i en av sine havner av et skip i normal fart eller av skips-tekniske grunner, og mottar en klage om, eller får bevis for, at skipet ikke holder de standarder som kreves i denne konvensjon etter at den har tradd i kraft, kan den la utarbeide en rapport stillet til regjeringen i det land der skipet er registrert, med gjennpart til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå, og den kan gjøre de nødvendige tiltak for å få rettet opp forhold av enhver art om bord som tydelig utgjør en fare for sikkerhet eller helse.

2. Når en medlemsstat gjør slike tiltak, skal den straks underrette flaggstatens nærmeste sjefartsrepresentant eller konsulære eller diplomatiske representant, og den skal om mulig sørge for at en slik representant er til stede. Den skal ikke holde tilbake eller forsinke skipet på urimelig måte.

3. I denne artikkels forstand skal «klage» bety underretning gitt av et medlem av besetningen, en yrkesgruppe, en sammenslutning, fagforening eller generelt sett enhver som har en interesse i skipet herunder interesse i helse- og sikkerhetsrisiker for besetningen.

Artikkel 5.

1. Denne konvensjon er åpen for ratifikasjon av medlemsstater som —

- a) er tilsluttet den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskelig liv til sjøs, 1960, eller Internasjonal konvensjon om sikkerhet for menneskelig liv på sjøen, 1974, eller noen annen konvensjon som senere vil endre disse konvensjoner,
- b) er tilsluttet den internasjonale konvensjon om lastelinjer, 1966, eller annen konvensjon som senere vil endre denne konvensjon,
- c) er tilsluttet eller har satt i verk Regler til å forebygge sammenstøt på sjøen, 1960, eller Konvensjon om internasjonale regler til å forebygge sammenstøt på sjøen, 1972, eller noen annen konvensjon som senere vil endre disse internasjonale instrumenter.

2. Denne konvensjon er videre åpen for ratifikasjon av enhver medlemsstat som forplikter seg til ved ratifikasjon å tilfredsstille de krav som er en forutsetning for ratifikasjonen etter underpunkt 1 i denne artikkel, og som ennå ikke er etterkommet.

3. Den formelle ratifikasjon av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 6.

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da ti medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 7.

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 8.

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When the conditions provided for in Article 6, paragraph 2, above have been fulfilled, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 9.

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 10.

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 11.

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides —

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 7 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 12.

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Appendix.

Minimum Age Convention, 1973 (No. 138), or
Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936 (No. 58), or

Minimum Age (Sea) Convention, 1920 (No. 7);
Shipowners' Liability (Sick and Injured Seamen) Convention, 1936 (No. 55), or
Sickness Insurance (Sea) Convention, 1936 (No. 56), or
Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969 (No. 130);
Medical Examination (Seafarers) Convention, 1946 (No. 73);
Prevention of Accidents (Seafarers) Convention, 1970 (No. 134) (Articles 4 and 7);

Accommodation of Crews Convention (Revised), 1949 (No. 92);

Food and Catering (Ships' Crews) Convention, 1946 (No. 68) (Article 5);

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Artikkel 7.

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsigg treer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen ett år etter utgangen av den 10-årsperiode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsigtsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Artikkel 8.

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsigninger som er sendt ham av organisasjonens medlemsstater.

2. Når betingelsene fastsatt i artikkel 6, punkt 2, ovenfor er oppfylt, skal Generaldirektøren henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Artikkel 9.

Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsigninger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners Charter.

Artikkel 10.

Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Artikkel 11.

1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjonen helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon skal —

- a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon *ipso jure* innebære en øyeblikkelig oppsigning av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 6 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft;
- b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Artikkel 12.

Den engelske og franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.

Tillegg.

Konvensjon nr. 138 om minstealder, 1973, eller

Konvensjon nr. 58 om lavalder for sysselsetting av barn til sjøs (revidert), 1936, eller

Konvensjon nr. 7 om lavalder for sysselsetting av barn til sjøs, 1920. Konvensjon nr. 55 om reders ansvar i tilfelle av sjømenns sykdom, skade eller død, 1936, eller

Konvensjon nr. 56 om syketrygd for sjøfolk, 1936, eller

Konvensjon nr. 130 om sykkelhjelp og sykepenger, 1969, eller

Konvensjon nr. 73 om legeundersøkelse av sjømenn, 1946, eller

Konvensjon nr. 134, artikkel 4 og 7 om forebygging av ulykker (sjøfolk), 1970.

Konvensjon nr. 92 om mannskapets oppholdsrom ombord på skip (revidert), 1949.

Konvensjon nr. 68, artikkel 5 om kost og forpleining for besetning på skip, 1946.

Officers' Competency Certificates Convention, 1936 (No. 53) (Articles 3 and 4)*);

Seamen's Articles of Agreement Convention, 1926 (No. 22);

Repatriation of Seamen Convention, 1926 (No. 23);

Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948 (No. 87);

Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 (No. 98).

* In cases where the established licensing system or certification structure of a State would be prejudiced by problems arising from strict adherence to the relevant standards of the Officers' Competency Certificates Convention, 1936, the principle of substantial equivalence shall be applied so that there will be no conflict with that State's established arrangements for certification.

Konvensjon nr. 53, artikkel 3 og 4, om minstekrav til faglig dyktighet hos skipsførere og offiserer ombord på handelsskip, 1936.*)

Konvensjon nr. 23 om heimsending av sjøfolk, 1926.

Konvensjon nr. 87 om foreningsfrihet og vern av organisasjonsretten, 1948.

Konvensjon nr. 98 om gjennomføring av prinsipper for organisasjonsretten og retten til å føre kollektive forhandlinger, 1949.

*) I tilfeller der det etablerte lisenssystemet eller sertifikatstrukturen i en stat vil bli svekket av problemer som oppstår ved streng overholdelse av vedkommende standarder i konvensjon nr. 53 om minstekrav til faglig dyktighet hos skipsførere og offiserer ombord på handelsskip, 1936, skal prinsippet om å være i det vesentlige likeverdig gjennomføres slik at det ikke blir noen konflikt med vedkommende stats etablerte sertifikater.